

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ У ДЗЕРКАЛІ ЗМІ:

**За повідомленнями
друкованих та інтернет-ЗМІ, телебачення і радіомовлення
23 січня 2014 р., четвер**

ДРУКОВАНІ ВИДАННЯ

Альтернативи переговорам між владою та опозицією немає "Голос України"2

«Сьогодні як ніколи потрібні переговори. Необхідно почати переговорний процес, знайти компроміс і зупинити протистояння», — заявив В.Олійник.

"Если Президент не пойдет навстречу, мы пойдем в наступление" Александр Радчук, "КоммерсантЪ" (Украина).....3

Вчера лидеры оппозиции пообещали Президенту В.Януковичу лично возглавить протесты в Киеве, если он в течение 24 часов не пойдет на урегулирование конфликта. Из жесткого противостояния утром конфликт перерос в кровопролитие — во время одного из штурмов погибло трое активистов. Бойцы спецподразделения МВД "Беркут" заявили, что непричастны к убийствам. К вечеру милиция приготвилась штурмовать баррикады.

Діалог чи точка неповернення Іван Касамун, «День»5

«Прийняття диктаторських законів, застосування сили, ігнорування законних вимог громадян... Все це є одним планом дій, яким Янукович фактично зараз перетворюється на диктатора в центрі Європи, — коментує народний депутат. «УДАР» В.Куренной. — За ситуацією в країні відповідає Президент. Два місяці люди стояли на Майданах і висували законні вимоги до влади. Президент цього не бачив, не чув, не хотів реагувати на це! І тільки він, а також ті люди, які віддавали накази, злочинне застосування сили, мають відповідати за ситуацію в країні».

В Раде предложили отменить 8 из 10 законов от 16 января «Вести»8

Несколько внефракционных депутатов - В.Литвин, Игорь Еремеев, С.Ивахив, С.Мартыняк, С.Лабазюк, В.Мошенский, В.Тимошенко, О.Доний и В.Пилипишин - зарегистрировали в Верховной Раде законопроект о признании утратившими силу ряда законов Украины, принятых Верховной Радой 16 января.

ІНТЕРНЕТ-ЗМІ

Володимир Литвин: «Руку за жоден законопроект не піднімав!» Главком.....10

Володимир Михайлович не втомлюється критикувати опозицію за те, що та власноруч нівелювала Верховну Раду як центр впливу та майданчик для порозуміння. Водночас Литвин вважає, що влада відповідальна за події, що відбуваються – і використовує при цьому слово «завжди».

Виталий Грушевский назвал создание Народной Рады государственным переворотом Обозреватель15

Народный депутат от Партии регионов В.Грушевский заявил, что создавая Народу Раду, оппозиция действовала, не спросив всех украинцев. И это прямое и сознательное разрушение целостности и независимости Украины.

Спиридон Килинкарів «прошелся» по скандальним законам Луганск.Комментарии	16
Деструктивне і безответственне поведіння “опозиції” в Раді стало причиною того, що закони “16 января” були прийняті пакетом і без обговорення. Тем не менше, ці закони во многoм заимствованы из европейской практики. Об заявив народний депутат от фракции КПУ С.Килинкарів, сообщают пресс-служба Луганского обкома КПУ.	
БЛОГИ	
Інна Богословська: «Последний разумный совет нормальным людям среди регионалов» pravda.com.ua.....	17
Война с народом, который ненавидит власть, трупы простых людей на площади, трупы в лесу – и это все ляжет на Вас! У этой власти уже точно нет будущего. Несколько месяцев борьбы – и конец! Ситуация требует Вашего решения о выходе из ПР и создания новой фракции в Парламенте. Создадим новое большинство и развяжем убийственный кризис.	
Сергій Каплін: «Створено Всеукраїнський страйком» lb.ua.....	17
За короткий час буде визначено дату і час всеукраїнського попереджувального страйку. Формується потужна команда: профспілки, лідери громадянського авангарду, нардепи, правозахисники, соціальні активісти, підприємницькі рухи. Влада побачить силу українських робітників, селян, студентства, підприємців та інших верств.	
ТЕЛЕБАЧЕННЯ І РАДІОМОВЛЕННЯ	
Кабмін разрешил применение милицией водометов Интер, Подробности.....	18
Перший етап переговорів щодо виходу з політичної кризи за участі Президента та опозиції відбувся кілька годин тому УТ-1, Підсумки дня.....	20
Завершилася зустріч Януковича з лідерами опозиційних парламентських фракцій 5 канал, Час новин.....	20
Екс-міністр оборони Анатолій Гриценко: «Це ще не громадянська війна, але...» Німецька Хвиля.....	20
Ірина Бекешкіна: «Янукович не усвідомлює перспективу реальної катастрофи» Радіо Свобода, Ваша Свобода.....	21

Друковані видання

Альтернативи переговорам між владою та опозицією немає "Голос України"

Учора відбулася зустріч Президента України Віктора Януковича та учасників робочої групи з урегулювання політичної кризи з лідерами опозиційних парламентських фракцій. Як повідомили у прес-службі глави держави, в зустрічі взяли участь секретар Ради національної безпеки та оборони, керівник робочої групи Андрій Клюєв, радник Президента України Андрій Портнов, міністр юстиції Олена Лукаш, керівники фракцій «УДАР» — Віталій Кличко, «Батьківщина» — Арсеній Яценюк, «Свобода» — Олег Тягнибок.

Перед початком зустрічі народний депутат України від Партії регіонів Володимир Олійник в ефірі телеканалу «Рада» наголосив, що Віктор Янукович закликав опозицію сісти за стіл переговорів і зупинити протистояння, адже необхідно врегулювати конфлікт мирним шляхом. Парламентарій висловив переконання, що громадяни України зацікавлені в цих

переговорах. «Сьогодні як ніколи потрібні переговори. Необхідно почати переговорний процес, знайти компроміс і зупинити протистояння», — заявив Володимир Олійник.

<http://www.golos.com.ua/Article.aspx?id=312444>

"Если Президент не пойдет навстречу, мы пойдем в наступление"

Александр Радчук, "Коммерсантъ" (Украина)

Утренняя атака спецподразделения МВД "Беркут" на баррикады демонстрантов, в ходе которой трое протестующих были убиты, со стороны выглядела бессмысленной — милиция на короткое время заняла территорию протеста, а затем отошла на прежние позиции. Чтобы понять действия силовиков, корреспондент "Ъ" отправился в перекрытый внутренними войсками правительственный квартал. После нескольких неудачных попыток завязать разговор "Ъ" подошел к группе бойцов "Беркута", которые курили возле своего автобуса. Бросив взгляд на удостоверение журналиста, они согласились ответить на несколько вопросов:

— Как вы оцениваете ваши сегодняшние действия, какую цель вы преследовали?

— Поддержание общественного порядка,— официальным тоном сказал один из милиционеров. Выдержав паузу, он продолжил более дружелюбно: — Опять потом напишете, что мы скоты, а в нас всю ночь фейерверками стреляли, одному из ребят выбили глаз, будет калекой.

— А вы знаете об убитых демонстрантах? Какая необходимость была стрелять? — спросил "Ъ".

— Нам отдали приказ разобрать баррикаду. Потом отдали еще один приказ — отступить. У нас не было цели кого-то там задерживать или штурмовать. О жертвах мы ничего не знаем. Это не наша вина,— сказал спецназовец. Закрывая тему, он указал пальцем на крыши ближайших домов, где демонстранты до утренних событий замечали снайперов, и зашел в автобус.

Версии о том, что в активистов с крыш стреляли снайперы, придерживаются и в Штабе национального сопротивления. "Я профессиональный медик и точно знаю, как выглядят огнестрельные ранения. Однозначно работал снайпер: у одного из погибших было пулевое отверстие в грудной клетке в области сердца",— сообщил координатор медицинской службы Евромайдана Олег Мусий.

После разговора с силовиками корреспондент "Ъ" отправился в палаточный городок демонстрантов на майдане Незалежности. Днем там должно было состояться Народное вече, приуроченное к празднику Дня соборности и свободы. Впрочем, утренние события внесли свои коррективы, и мероприятие отложили. Вместо этого лидеры оппозиции Арсений Яценюк ("Батькивщина"), Виталий Кличко (УДАР) и Олег Тягнибок ("Свобода") отправились в администрацию президента на переговоры с президентом Виктором Януковичем. "В 13.45 мы втроем идем к Януковичу",— анонсировал встречу Яценюк.

Следует отметить, что лидер партии "Батькивщина" Юлия Тимошенко выступила категорически против переговоров с главой государства. "Никакие переговоры с Януковичем-убийцей недопустимы. Вопрос стоит жестко: или они, или свободная Украина. Или жертвы наших замученных детей, или немедленная политическая смерть диктатуры вместе с ее руководителями!" — говорилось в заявлении госпожи Тимошенко, обнародованном на ее персональном сайте.

Пока политики находились в администрации президента, на Евромайдане начали готовиться к отражению штурма "Беркута". "На Майдане объявлено чрезвычайное положение, коменданты и лидеры оппозиции попросили женщин и детей покинуть лагерь",— на ходу сказал один из активистов самообороны Майдана. В руках он нес желтый флаг с надписью "14-я сотня самообороны", деревянную битую и самодельный деревянный щит. Через пять минут командир сотни уже командовал своим подразделением, разъясняя дальнейшие тактические действия.

— Стройся! Сейчас колонной быстро идем на Грушевского, помогаем нашим держать баррикады. Прикрываем друг друга, в плен никого не сдавать! Слава Украине!

— Героям слава! — дружно ответили бойцы самообороны.

Тем временем в палаточном городке на Крещатике люди укрепляли баррикады мешками со снегом, раздавали прохожим маски и респираторы.

Со сцены на майдане Незалежности народные депутаты пытались подбодрить соратников. "Оппозиция сейчас ведет переговоры с воинскими частями, чтобы они поддержали людей, приехали сюда и стояли рядом",— заявил комендант палаточного городка народный депутат Андрей Парубий ("Батькивщина").

— Янукович потому и не вводит чрезвычайное положение, что знает — армия с народом, я могу это подтвердить. Наши офицеры дали нам понять, что если он пойдет на такой шаг, они все встанут на сторону народа,— сказал молодой человек в маске и с куском металлической трубы в руке. В подтверждение своих слов он сообщил, что служит по контракту в одной из воинских частей в Ивано-Франковской области.

— А почему ты здесь, а не на службе? — спросил "Ъ".

— Взял отпуск, мы с ребятами по очереди так делаем, и наши командиры знают, что мы тут,— объяснил он.

Понаблюдав за приготовлениями к штурму, корреспондент "Ъ" отправился на улицу Грушевского, где в течение дня шли столкновения активистов с милицией. Во время одного из отступлений демонстранты подожгли автомобильные покрышки, так что дым был виден за много километров от места событий.

По пути корреспондент "Ъ" стал свидетелем того, как группа молодых людей разливала по пивным бутылкам горючую смесь. Пустая тара давно закончилась, и для ее пополнения активисты купили несколько ящиков пива.

— Пиво выливайте, бутылки складывайте у баррикад,— командовал старший группы.

— Пива не жалко? — спросил один из проходивших мимо мужчин.

— Уже напились. Так напились, что чуть страну не потеряли! — огрызнулся активист.

Во второй половине дня боевые действия шли в ста метрах от здания Парламентской библиотеки, в которой расположился медицинский центр по оказанию первой помощи пострадавшим демонстрантам. Корреспондент "Ъ" попытался пройти в здание библиотеки и пообщаться с ранеными. "У нас тут операционная, все должно быть стерильно",— остановил его один из волонтеров-медиков.

— Как вы считаете, чем закончатся все эти события?

— Думаю, все перейдет в партизанскую войну,— предположил собеседник "Ъ".

Во второй половине дня по распоряжению МВД большинство сотрудников магазинов, офисов и административных учреждений были эвакуированы из правительственного квартала и центра Киева. На зданиях висели таблички "Приносим извинения, сегодня работаем до 16.00". "Нам руководство сказал: чтобы после 16.00 и духу вашего на работе не было",— рассказал один из сотрудников крупной аудиторской фирмы, офис которой расположен напротив здания Киевсовета.

Вечером стало известно, что переговоры лидеров оппозиции с президентом не дали результата. Об этом со сцены на майдане Незалежности заявили лидеры оппозиции. "Завтра, если президент не пойдет навстречу, мы пойдем в наступление. Другого выхода нет",— сказал Виталий Кличко. "Я с позором жить не буду, завтра пойдем вместе вперед. Если пуля в лоб, то пуля в лоб, но честно, справедливо и смело. У Виктора Януковича осталось 24 часа, принимайте решение. Я решение принял",— заверил присутствующих Арсений Яценюк.

В ответ Майдан взревел: "Слава Украине!"

<http://www.kommersant.ua/doc/2390030>

Діалог чи точка неповернення

Іван Капсамун, «День»

Питання стоїть не про політичне майбутнє влади чи опозиції, а про долю країни. Про те, що попереджали експерти під час протестів, сталося. З'явилися перші жертви. І це трагічно. Особливо, коли це трапляється в День Соборності та Свободи України. Офіційно правоохоронні органи підтвердили загибель двох учасників протестів, а ЗМІ повідомляють про чотириох.

В ситуації, яка склалася сьогодні в країні винуваті обидві сторони. Опозиція, яка закликала і закликає виходити на Майдан і яка протягом двох місяців не спромоглася запропонувати реальний план дій, або забезпечити бодай частину тих вимог, яких вимагають протестувальники. Сьогодні опозиція продовжує закликати людей виходити на вулицю і відгороджується від відповідальності за стан, у якому опинилася країна.

«Прийняття диктаторських законів, застосування сили, ігнорування законних вимог громадян... Все це є одним планом дій, яким Янукович фактично зараз перетворюється на диктатора в центрі Європи, — коментує народний депутат. «УДАР» Володимир Куренной. — За ситуацією в країні відповідає Президент. Два місяці люди стояли на Майданах і висували законні вимоги до влади. Президент цього не бачив, не чув, не хотів реагувати на це! І тільки він, а також ті люди, які віддавали накази, злочинне застосовування сили, мають відповідати за ситуацію в країні».

Як планує діяти опозиція далі, щоб зупинити насильство? На це запитання Куренной не зміг відповісти. Проте відповіли його колеги по опозиції зі сцени Євромайдану. «Попри звірячі дії влади ми не скасовуємо засідання Народної ради та віче на Майдані сьогодні ввечері. Однак просимо жінок та дітей не приходити на Майдан. Ми оголошуємо тотальну мобілізацію і в Україні знайдеться багато патріотів, готових померти заради того, щоб бути вільними людьми», — заявив Олександр Турчинов від «Батьківщини». Цікаво, чи готовий померти за це сам Турчинов, який був при владі, але мало що зробив, щоб змінити правила гри?

Але головним чином відповідальність за ситуацію в державі лягає на владу. Вона два місяці не чує людей і абсолютно не йде ні на які поступки. Наприклад, й досі не покарані винні у розгоні студентів на Майдані 30 листопада. Після останніх подій в Україні, влада наразилася на шквал критики з боку Заходу — і ЄС, і США висловили велике занепокоєння з приводу ситуації в нашій країні. Сполучені Штати навіть пішли далі — відкликали візи декількох українців, які були пов'язані з насильством. Про це йдеться в повідомленні на офіційному сайті посольства США. У відомстві розглядають подальші заходи щодо осіб, відповідальних за застосування насильства в Україні.

Віктор Янукович втрачає підтримку на Заході. З іншого боку, «підписавши антигромадянські закони, він остаточно став інструментом реалізації не власного сценарію, а кремлівського...», каже в інтерв'ю «ostro.org» співголова Координаційної Ради Громадянської Асамблеї України Анатолій Пінчука. «Під «поглинанням України» Росією мається на увазі — призвести остаточно переформатування уряду України під забезпечення інтересів Росії, і в подальшому, підписання Україною угоди про Митний союз», — продовжує Пінчук. Як бачимо, влада затиснута «квотою Кремля», але, разом з тим, замість того, щоб йти на діалог з власним суспільством і заручитися його підтримкою, вона забарикадувалася і не чує людей, спілкуючись з ними лише методом сили.

Була учора і обнадійлива новина. Президент Віктор Янукович запросив лідерів опозиції на переговори по вирішенню політичної кризи в Україні. Зустріч тривала більше трьох годин. Лідери опозиції залишили Адміністрацію президента без коментарів. На момент здачі номера не було відомо про подробиці зустрічі.

Євген Головаха, доктор філософських наук, заступник директора Інституту соціології НАН України:

— Мені здається, зараз потрібно мобілізувати тих, що вважають себе відповідальними за Україну. Необхідні офіційні заяви від професійних спільнот. Я не чую письменників, митців, академіків, всіх тих, кому дали усілякі почесні звання. Вони не розуміють, що на них головна

відповідальність? Вони все отримали від суспільства, їх нагородили всім, чим можна, де їхнє слово, коли це потрібно країні?

Так, ми чуємо журналістів, але ніхто не чіпає тих, що вважають себе інтелектуальною чи творчою елітою суспільства.

Опозиційні лідери повинні запропонувати реальні шляхи виходу із ситуації. Вони, нарешті, відповідальні за два місяці перебування людей на Майдані. Вони закликали стояти до кінця, але ж ми мали розуміти, що у людей колись урветься терпець, не можна тримати народ у таких умовах взимку на вулиці. Результатом цієї політичної бездіяльності стала така агресивна реакція людей.

З другого боку ми бачимо нахабство влади, від дій якої можна лише впасти у відчай. Ми вже бачили, що вона обрала такий шлях, щоб ні з ким не рахуватися, більшість людей вона не хоче чути. Дослідження, що проводили восени, свідчили: більшість людей — за європейський вибір. Більш того, за грудень зросли настрої на підтримку європейського майбутнього в Україні, але їх не чують. Також дослідження показали, що навіть у східних і південних регіонах три чверті населення в більшості всіх регіонів України виступили проти розгону першого мирного Майдану. Але цього теж не чують.

Межу перейшли ще 30 листопада, коли вперше в Україні була нахабна силова акція. З цього все почалося. Ми ж розуміємо, що якщо зараз відбудеться силове вирішення питання з Майданом — санкції будуть повномасштабними. Подальша ескалація конфлікту може закінчитися громадянською війною чи диктатурою, але вже у повному сенсі цього слова, це вже буде не гіпотетично законодавча диктатура, що було зроблено 16 січня, а диктатура в повному сенсі.

Буде поглиблюватися розкол за регіональною ознакою, на жаль, це вже спостерігається. А ми ж цього не хочемо. Вперше за 20 років у мене дуже погане відчуття, я завжди бачив якісь перспективи, а зараз — дуже важко. Хоча зрозуміло: якби була добра воля влади — була б стратегія. Перше, що треба зробити, щоб заспокоїти суспільство, — відмінити закони 16 січня. Для реальних переговорів це єдина вимога — відмінити закони, котрі призвели до спалаху, а потім вже розбиратися, як розв'язати політичну кризу.

Анатолій Кінах, президент УСПП, народний депутат, Партія регіонів:

— Ситуація стає ризикованою і загрозовою через те, що поглиблюються як соціально-економічні, так і суспільно-політичні ризики. Це, безумовно, дуже турбує бізнес-спільноту, включаючи асоціації, об'єднання та УСПП. На тлі тих подій, які відбуваються, складно очікувати позитивного інвестиційного клімату та умов для розвитку, підвищення ефективності, конкурентоспроможності економіки.

Позиція абсолютної більшості промисловців, підприємців, роботодавців: вихід із цієї ситуації треба шукати мирним, демократичним, шляхом без силових методів. А маючи на увазі масштаби загроз, які вже зачіпають стратегічні національні інтереси, економічний розвиток, державність, територіальну цілісність, треба, щоб влада, опозиція та громадські організації зрозуміли масштаби цих загроз, відсунули політичні особисті проблеми на задній план і максимально об'єднали зусилля для виходу на загальнонаціональний діалог.

У разі відсутності зусиль з усіх сторін для мирного, демократичного, вирішення питання загроза йтиме не тільки в контексті націоналізації. Вона зачіпатиме стратегічні питання — такі, як державність і територіальна цілісність. Я впевнений, що можливість для діалогу ще є. Дуже важливо, щоб до таких зусиль на внутрішньому просторі додалися зусилля наших партнерів. Ми впевнені, що необхідно, зокрема, щоб започаткували діалог за участю міжнародного співтовариства, передусім із ЄС та Російською Федерацією. Адже питання стосується не адаптації України до умов вільної торгівлі з ЄС. Існують ризики, що в разі поглиблення протистояння можемо пройти точку неповернення, й у цьому протистоянні переможців не буде.

Ми впевнені, що надзвичайний стан не потрібен сьогодні. У цих умовах він може тільки поглибити конфронтацію. Треба шукати загальнонаціональний діалог і знаходити рішення, які відповідають не інтересам окремих політичних владних структур, а — державним. Іншого сценарію немає. Маємо надію, що надзвичайного стану не буде. І треба зробити все, щоб цього

не відбулося. Заяви про обдзвін депутатів про готовність для голосування в четвер — це дезінформація... Наші представники політичної опозиції, по суті, втратили контроль над ситуацією. І це очевидно. Тому потрібно ще розуміти, з ким вести ці переговори.

Я впевнений — треба, щоб в діалозі брали учать не тільки представники політичної опозиції, а й громадських об'єднань та людей, які відображають загальні настрої тих, хто вийшов на Майдан. І тоді можна знайти якусь точку опори в переговорах... Усі, незалежно від посад, прізвищ, політичного кольору, які порушили головні вимоги з прав людини, які зокрема були прямими учасниками трагічних подій із побиття, мають бути покарані. Люди однозначно праві, вимагаючи відповідальності винних, виходячи з рівності всіх перед законом. Це — один із тих результатів, який би дав можливість спрямувати ситуацію в напрямі мирного, демократичного, виходу із кризи.

Сергій Теліженко, науковий співробітник Кримського філіалу Інституту археології НАН України, кандидат історичних наук, Луганськ:

— Як кажуть і європейські експерти, і наша мисляча спільнота, точку неповернення пройдено. З'явилися перші жертви і поранені. Повинна бути політична воля Президента України. Я бачу тільки один шлях — виходити на вулицю. Як показав досвід останніх місяців, усі листи, прохання, виступи інтелігенції жодним чином не впливають на думку Януковича.

На Луганщині багато людей (переважно віком від 45 років) бажають повернення до СРСР, тому вони можуть сприйняти загрозу розділення країни як можливість отримати те життя, яке було в їхній молодості. Але такого повернення не буде. Людей, які замислюються над цими загрозами, в Луганську не так уже й багато. Люди зомбовані «хвилинками ненависті» на місцевому телебаченні, новинами з російських «Вестей», 1-го Російського і, може, Першого Національного каналу. Наприклад, у деяких районах області немає «5 каналу», тобто люди не можуть отримати інформацію з різних джерел та, власне, і не бажають.

Володимир Фесенко, політолог:

— Зараз потрібен не діалог, а переговори. Діалоги — це довгі розмови, великі красиві промови тощо. Зараз на це часу немає. Час зараз — це питання життя і смерті в прямому смислі цих слів. Дуже добре, що зараз Президент зустрівся з лідерами опозиції. Це — перший крок, який треба зробити. Якщо не переговори, тоді силовий сценарій. Або з одного, або з другого боку. І це — шлях до громадянської війни. Це треба розуміти.

Те, що ми вже бачили на Грушевського, я б назвав репетицією громадянської війни. Але ми, на жаль, на цьому шляху. Ми ще не перейшли цю межу, як багато хто зараз говорить, що ми перейшли Рубікон. Ми на ньому. Перші жертви — ознаки цього. А перехід Рубікону — це масове, масштабне застосування сили, вогнепальної зброї. У відповідь теж буде застосування сили та вогнепальної зброї, можливо, не одразу. Це вже — громадянська війна.

Єдиний альтернативний цивілізований варіант — переговори й пошук компромісу, взаємні поступки. І перше, що треба робити, — домовитися про перемир'я. І про відвід влади, бойовиків, кого завгодно, про певну зону демілітаризації на Європейській площі — щоб не переходили її й не штурмували один одного. Друге — скасування або хоча б призупинення дії тих законів, які було ухвалено минулого тижня. Тому що ці закони стали каталізатором нової хвилі кризи. А далі треба домовлятися. Я не думаю, що зараз предметом переговорів буде відставка Януковича. Слід бути реалістами.

Зараз треба бути або реалістом, відповідальною людиною, або виявляти революційний чи контрреволюційний ентузіазм. Якщо реалізм — то не відставка або капітуляція когось з одного чи іншого боку, а спроба домовитися про правила чесної гри на наступних президентських виборах 2015 року. Щоб Кличко зміг брати участь у виборах, можливо, й Тимошенко, чому ні? Якщо Європейський суд з прав людини визнає, що вирок по її справі був, м'яко кажучи, не зовсім коректним. Щоб ЦВК було сформовано на паритетних засадах і щоб цей орган був справді незаангажованим. Гадаю, після останніх подій треба, щоб була і гарантія виходу з кризи у вигляді непартійного уряду, нейтрального. Інакше ми з кризи не вийдемо. І, безумовно, треба домовлятися про поступову, покрокову демілітаризацію центру Києва.

<http://www.day.kiev.ua/uk/article/tema-dnya-podrobici/dialog-chi-tochka-nepovernennya>

В Раде предложили отменить 8 из 10 законов от 16 января

«Вести»

Несколько внефракционных депутатов - Владимир Литвин, Игорь Еремеев, Степан Ивахив, Сергей Мартыняк, Сергей Лабазюк, Валерий Мошенский, Виктор Тимошенко, Олесь Доний и Виктор Пилипишин - зарегистрировали в Верховной Раде законопроект о признании утратившими силу ряда законов Украины, принятых Верховной Радой 16 января.

Парламентарии, в частности, предлагают отменить изменения в законе "О судостроительстве и статусе судей", в Регламенте Верховной Рады (относительно упрощения снятия депутатской неприкосновенности), изменения в Уголовный процессуальный кодекс (относительно заочного уголовного производства) и закон "О бесплатной правовой помощи".

Также предлагается отменить законы, которые освобождают от НДС импорт природного газа, ужесточают ответственность за осквернение памятников ВОВ, вводят ответственность за отрицание или оправдание фашизма и амнистию участников Евромайдана.

Накануне депутат Еремеев сообщил, что речь идет об отмене 8-ми из 10-ти законов, которые были приняты 12 января.

Отметим, что 16 января парламент принял ряд законов без обсуждения и путем поднятия рук. Тексты некоторых законов стали доступны только после того, как депутаты за них проголосовали. После этого оппозиция заявила, что законы приняты с нарушениями Регламента, а их суть охарактеризовала как "государственный переворот".

Среди принятых парламентом законов – так называемый закон Олейника – Колесниченко, которым, в частности, определен порядок регистрации и функционирования общественных организаций – "иностранных агентов"; введена уголовная ответственность за клевету и экстремистскую деятельность, а также за вмешательство в работу информационных ресурсов органов госвласти; ужесточена уголовная ответственность за массовые беспорядки, блокирование и захват зданий и др.

Принятие этих законов вызвало негативную реакцию западных политиков и официальных лиц, а также международных правозащитных организаций.

Ранее депутат от "Батькивщина" Владимир Яворивский уже зарегистрировал в Верховной Раде законопроект об отмене законов, принятых 16 января 2014 года. Обнародована схема работы новых законов Рады

Виктор Андреев

С сегодняшнего дня вступают в силу большинство положений резонансного Закона от 16 января «О внесении изменений в Закон Украины «О судостроительстве и статусе судей» и процессуальных законов о дополнительных мерах защиты безопасности граждан». Только видеofиксацию нарушений ПДД отсрочили до февраля, а покупку сим-карты по паспорту — до мая.

Во власти говорят, что это европейские нормы. В оппозиции называют эти законы «диктаторскими» и уверены, что они так и останутся мертворожденными, но на всякий случай прорабатывают лазейки.

Исполнители еще собираются в течение месяца отшлифовать методику применения закона Олейника — Колесниченко, но штрафовать за каски, маски и палатки начнут уже сегодня.

ГАИ завалят заявками на сопровождение

Движение в колоннах в составе более пяти машин без согласования с ГАИ, которое создает препятствия для движения, влечет штраф до 850 грн или лишение прав до двух лет. Автор закона Владимир Олейник признал, что эта норма направлена против активистов Автомайдана, которые будут создавать неудобства для других участников движения. Правда, депутат обещает, что это не будет касаться кортежей свадеб, похорон или просто вылазки друзей на пикники.

Оппозиционный депутат Павел Петренко убежден, что запретная норма не будет работать на практике, потому что не разработан механизм согласования движения с ГАИ. «Водители просто завалят ГАИ заявлениями с просьбой согласовать маршруты движения, и они с этой задачей не справятся, — уверен Петренко. — Уже сейчас люди откровенно подшучивают над этим: к примеру, житель Нетишина попросил сопроводить колонну его друзей на авто в баню».

Митинги еще должны упорядочить

По закону Олейника — Колесниченко проведение митингов с установкой палаток, сцены, звука и другого оборудования теперь должно происходить только с разрешения милиции. Также запрещено теперь ходить на митингах в масках, касках, военизированной форме. Иначе - штраф до 5100 грн или арест на 15 суток. Но Майдан с аппаратурой и палаточным городком в милиции обещают пока не разбирать.

«Сейчас задача №1 справиться с массовыми беспорядками на Грушевского, а потом мы решим, что делать с нарушениями на Майдане, — сказал «Вестям» Олег Матвейцов, начальник управления массовых мероприятий МВД. — По закону, со среды все, кто хочет провести митинг, установить сцену или палатку, должны подавать заявление в милицию и получать разрешения. Также со среды милиция уже может составлять админпротоколы на всех, кто ходит в касках, масках и форме без разрешения».

Эти протоколы будут направляться в суд по территориальности и судья будет решать, есть ли основание для штрафа. В МВД готовы оформлять протоколы, но порядок получения разрешения на митинг все же должен быть утвержден отдельным постановлением Кабмина.

«В течение месяца на рассмотрение правительства направят проект постановления, и после милиция будет руководствоваться узаконенной формой документов, дающих право на проведение санкционированных митингов с аппаратурой», — говорит Матвейцов.

В оппозиции считают, что милиция все равно не сможет разогнать Майдан, руководствуясь новым законом, потому как палатки, сцена и звук были установлены до появления этого нормативно-правового акта, а закон, как известно, не имеет обратного действия. Оппозиционер Петренко считает, что на помощь может прийти решение Конституционного суда, где описано, что перед проведением мирного собрания достаточно просто уведомить об этом местные власти, и его никто не отменял.

Судьи будут крутыми

По новому закону за неуважение к суду теперь могут посадить на 15 суток. А за сбор и распространение информации о правоохранителях и судьях, а также членах их семей грозит штраф до 6800 грн или арест до 6 месяцев. За клевету в СМИ - 5100 грн штрафа или год исправительных работ.

«Если ранее судья за нарушение порядка на заседании мог наложить штраф, то сейчас человеку будет грозить 15 суток ареста, - говорит эксперт Центра политико-правовых реформ Александр Банчук. - То, что сам судья решает арестовать человека в своем же деле, противоречит одному из базовых принципов права — никто не может быть судьей в своем деле, и прогнозировано вызовет волну злоупотреблений и арестов участников процесса под любыми формальными предлогами».

Дамоклов меч нависает над всеми интернет-пользователями, которые написали пост о каком-то правоохранителе в соцсети или же составили «люстрационный» список, а также над журналистами, которые ведут расследование деятельности судей и правоохранителей. Теперь их можно будет привлекать к ответственности за распространение информации о судьях или клевету. Отметим, что автор закона Владимир Олейник еще два года назад ратовал, чтобы клевету отнесли к админпроступкам, но сейчас поменял точку зрения. Он считает, что уголовная ответственность за клевету отобьет желание клеймить людей бездоказательно.

Сформируют список запрещенной литературы

Что касается наказания штрафом до 13 600 грн или заключением на три года за распространение экстремистских материалов, которые призывают к свержению власти, то

експерти полагають — вступлення в силу этой нормы вообще вызовет вал уголовных дел и массовые обращения в Евросуд. «В законе Олейника — Колесниченко нет четких формулировок, что считать экстремистскими материалами», — говорит эксперт Центра политико-правовых реформ Александр Банчук.

В то же время, скорее всего, конкретика будет в отдельном законе об экстремизме, который примут вдогонку. Кстати, в России после введения аналогичного закона был сформирован федеральный список экстремистских материалов. По состоянию на январь он содержит 2197 пунктов. Среди названий фигурируют «Бал сатаны на обломках России», «Протоколы сионских мудрецов», видеоролики «Казнь таджика и дагестанца» и даже музыкальные альбомы.

<http://vesti.ua/politika/34200-v-rade-predlozhili-otmenit-8-iz-10-zakonov-ot-12-janvarja>

Інтернет-ЗМІ

Володимир Литвин: «Руку за жоден законопроект не піднімав!»

Главром

У 2004 році, коли почалася Помаранчева революція, Литвин був спікером парламенту. Він брав участь у переговорах, і поряд з головними фігурантами помаранчевої революції шукав вихід з політичного тупика. Але, зрештою, тоді Литвин так і не став на той або інший бік.

В 2010 році, коли до влади прийшов Янукович, спікеру Литвину вже не дозволили грати роль непричетного. Саме за його керівництва парламентом було проведені перші скандальні законодавчі «регіоналів». Литвин намагався відмежуватись від самих одіозних з них (чого вартий лише мовний закон), але правди нікуди було діти – його фракція давала голоси за більшість ініціатив «регіоналів».

Згодом, коли парламент в 2012 році було переобрано, влада Януковича поставила свого спікера. Литвину віддячили фінансовою підтримкою його округу і посадою керівника парламентського комітету.

Можливо, тому Володимир Михайлович не втомлюється критикувати опозицію за те, що та власноруч нівелювала Верховну Раду як центр впливу та майданчик для порозуміння.

Водночас Литвин вважає, що влада відповідальна за події, що відбуваються – і використовує при цьому слово «завжди». Щоправда, це не завадило Володимирі Михайловичу 16 січня проголосувати за державний бюджет (на його округ у Житомирській області цього разу перепало 55 млн грн. – набагато більше, ніж дісталось рядовим «регіоналам»). Портал Верховної Ради вказує, що Литвин віддав голос і за скандальний закон Олійника-Колесніченка. Але сам Володимир Михайлович заявив, що за жоден з ухвалених у «ручному режимі» законів не голосував.

Події у Києві зайшли так далеко, що вчора загинули люди. До того, були десятки тяжко покалічених. Чи є шанси опанувати ситуацію?

Те, що загинули люди, говорить про те, що перейдено будь-які межі, за якими проглядається найбільш жахливий варіант розвитку подій в країні.

Висловлюючи співчуття рідним і близьким, водночас вважаю, що це має слугувати засторогою обом сторонам щодо подальших некерованих процесів.

Потрібно сьогодні, у цей день оголосити мораторій на будь-які силові дії і негайно розпочати діалог, а не демонструвати імітацію розмови.

Потрібно, щоб негайно на засідання зібралася Верховна рада України. На ньому належить приймати рішення, які б задовольнили країну і заспокоїли людей

Як ви ставитеся до подій на Грушевського і Євромайдану загалом?

Я в цьому бачу об'єктивний процес, спрацьовують закони психології натовпу і мас. Невирішення проблем, які ставилися в ході численних мітингів, в ході віче, призводить до того,

що в одній частині активного суспільства сіється зневіра, а друга частина радикалізується. І події на вулиці Грушевського – це демонстрація радикалізму. Останні дні засвідчують, що офіційні опозиційні політики запізнюються. Досі вони тримали натопт у тонусі, вловлювали настрої людей, акумулювали їх і виголошували відповідні гасла. На сьогодні гасла і заяви від них вже не задовольняють радикальну частину маніфестантів.

Вкотре наголошую, що це закони психології мас, які добре описані відомим французьким соціологом Г.Лебоном. Вивчення його праць дасть розуміння, що треба робити, а чого допускати не можна.

Хто винен у тому, що ситуація перейшла у силове поле – влада чи опозиція?

Вважаю, що завжди офіційна влада несе головну відповідальність за те, що відбувається в країні. При чому у будь-якій країні.

Разом з тим, треба говорити про безвідповідальність, інертність опозиції, яка діє за принципом «один крок вперед, два назад» і завжди намагається відчутти, вловити, як буде реагувати влада на їх дії. Тобто така собі боязнь власної сміливості. Доречно нагадати відомий анекдот про людину, яка стверджує: «У мене є принципи. Якщо вони вас не влаштовують – я запропоную інші».

А за те, що не працює Верховна Рада – відповідальність в першу чергу несе опозиція. беру на себе сміливість стверджувати: якби вона працювала і якби меншість, як і раніше, вимагала дотримуватися елементарних норм регламенту, то, окрім бюджету, жодного іншого рішення (16 січня – «Главком») ухвалено не було б. На мій погляд, у цей день вони просто підігрували владі. І це не тільки моя думка. Про це майже відкрито говорять рядові парламентські опозиціонери.

Лідери опозиції спочатку назвали хлопців, що б'ються з міліцією, провокаторами. Ви згодні з цим?

Справа в тому, що конфлікти зазвичай розпалюють провокатори. Переконали, що цими днями зроблено чергову спробу спровокувати вже кривавий конфлікт. Цілком очевидно, що відбувається реалізація сценарію з урахуванням поправок, які необхідно було зробити, виходячи з досвіду попередніх спроб активізувати в такий спосіб протистояння та насилля в Україні. Однозначно – це сценарій.

Якщо це сценарій – то чий?

В мене немає імен, але цілком очевидно, що знаючи про процеси в Україні з 2000 року (акція «Україна без Кучми» - «Главком») і в наступні періоди – все відбувається за зловісним планом. Правда, повинен сказати, що сценаристи, які пишуть цей сценарій – не в змозі спрогнозувати подальший розвиток подій і через те ми бачимо отакі жорстокі конфлікти. Працюють тупо, аморально і безвідповідально.

То назвіть хоча б, по який бік барикад ці сценаристи – влада чи опозиція?

Не знаю. Але просто так нічого відбуватися не може. Вони можуть бути і не в Україні. Є чимало так званих технологів, які напрактикувалися «заробляти» на крові, і як стерв'ятники завжди там, де здобич. Це не натяк, а просто констатація факту. Ви ж прекрасно розумієте, що зараз кожен взагалі намагається вичавити для себе із цієї ситуації максимум. Проте вважаю, що зараз не той момент, коли треба думати про себе, про свої переваги та здобутки, бо може бути втрачена країна.

Чи існує можливість мирного урегулювання ситуації, а чи конфлікт пройшов точку неповернення?

Іншого виходу, крім мирного врегулювання цього конфлікту, який щодня загострюється, я не бачу. І не хочу розглядати. Інакше ми вийдемо на те, що називають «діалогом» чи «круглим столом» з величезними втратами. Коли кожна сторона відчує жах від можливих непередбачуваних кроків, а головне – наслідків цих кроків.

Мені бачиться, що сьогодні треба було б відмовитись від двох ультимативних вимог – дострокові вибори парламенту і президента. Це – глуха стіна.

Всі інші питання, на моє глибоке переконання, повинні розглядатися і вирішуватися покроково, що свідчатиме – відповідальність бере гору. В основі переговорів має бути розуміння спільної відповідальності за умиротворення країни, заспокоєння людей.

Ви бачите у сторін конфлікту готовність домовлятися?

Ні. Вони сьогодні заряджені на конфлікт, не вміють говорити і чути один одного. Мабуть, у першу чергу через те, що вчепрано до останку ресурс довіри.

Але ж Янукович запропонував сісти всім за круглий стіл, і опозиція нібито не заперечувала.

Очевидно, таку рефлексію треба розцінювати як факт того, що відповідальність все-таки тисне – і на президента, і на представників опозиції. Якщо вони, звісно, справді погодилися, щоб переговори відбулися не для демонстрації процесу, а для знайдення компромісних рішень.

З іншого боку, призначити Андрія Ключова головою комісії з урегулювання конфлікту при тому, що самого Ключова підозрюють у причетності до побиття студентів 30 листопада – це плювок в обличчя Майдану...

Читав і такі коментарі. Разом з тим, наскільки я розумію, робоча група повинна виконати технічне завдання – підготувати власне «круглий стіл» за участю головних діючих осіб. І тут не так важливо, хто буде її очолювати. Головне, щоб це була людина з повноваженнями попередньо погоджувати порядок денний «круглого столу». Думаю, що і з боку опозиції, громадянського суспільства повинні бути такі люди, і з боку офіційних інститутів влади, щоб виконати необхідну підготовчу роботу. Не може бути продуктивним «круглий стіл», якщо зберуться головні дійові особи і будуть між собою довго сперечатися, які питання розглянути, а які відкласти на потім.

Можливо, Януковичу насправді не були потрібні перемовини і він просто тягнув час до вступу в силу «репресивних законів» від 16 січня?

Не поділяю таку думку, бо проблема не в прийнятті законів механічним підняттям рук. Закони будуть виконуватися тоді, коли їх буде сприймати суспільство. І взагалі, закони мають або окреслювати правила співжиття, або формалізувати те, що в суспільстві склалося, те, що відповідає загальноприйнятим цивілізаційним правилам і нашим звичаєвим засадам. Справа в тому, що закони, окрім того, що вони є правовими регуляторами, ще й відіграють роль таких собі символічних світоглядних стовпів, які є орієнтирами для розвитку людства. Тобто те, як буде розвиватися українське суспільство – залежить від того, наскільки правильно ці стовпи буде виставлено.

Чи є у вас відчуття, що опозиція ще здатна контролювати Майдан, чи ця маса людей вже повністю пустилася берега?

Я не є прихильником тих, хто намагається критикувати опозицію. Вона є такою, яким є українське суспільство в усіх його виявах.

Як на мене, то від самого початку Майдан був неочікуваним явищем для вітчизняних політиків, у тому числі опозиційного табору. Опозиція згодом зробила спробу осідлати Майдан. Це їй не зовсім вдалося. Тим більше, що в українському суспільстві вже навіть на генетичному рівні є недовіра до політиків з будь-якого табору. Навіть якщо вони вигукують гасла, які час від часу сприймає Майдан.

Але проблема в тому, що у громадських активістів, які продемонстрували на Майдані пасіонарність, немає таких можливостей, як у офіційних політиків. Наприклад, використовувати парламентську трибуну, ЗМІ. І тому Майдан інстинктивно і тимчасово, після його розгону, піддався під опіку опозиції. Опозиція, в свою чергу, зробила дуже велику помилку, коли власноруч позбавила себе можливості використовувати парламентську трибуну для апелювання до народу. Поєднання Майдану і можливостей Верховної Ради мало б кумулятивний ефект.

Взагалі позбавлення українського парламенту суверенітету рівнозначна тому, що суверенітету не має Україна як держава. З офіційної найвищої трибуни, якою за ідеєю має бути Верховна Рада, не звучить голос народу.

А чи має опозиція право говорити від імені Майдану, якщо вона його не контролює? Ми ж бачимо, що люди більше не хочуть співати і танцювати, беруть ініціативу в свої руки. І кажуть про це прямо.

Це свідчить про те, що Майдан радикалізується значно швидше, а лідери опозиції не встигають за зміною його настроїв. Їм належало б бути на крок-два попереду у вимогах до влади. А натомість вони демонструють одвічно українське – наміри домовитися, в тому числі кулуарно, в тому числі використовуючи енергію людей, в своїх цілях. Отже, нині ми є також свідками цього явища.

Давайте згадаємо те, що призвело до розкручування силового протистояння. Мова йде про так звані «репресивні закони» від 16 січня. Як ви оцінюєте закон Олійника-Колесніченка?

На моє глибоке переконання, не було б цього рішення – був би інший привід. Внаслідок того, що відбувається процес такого саморозвитку Майдану, який вже не залежний навіть від волі тих людей, які його раніше уособлювали. Була зроблена груба тактична помилка, коли блокували діяльність парламенту. У ВР в той день, як я вже казав, окрім бюджету не було б прийнято жодного закону, оскільки для цього не було голосів. Була втрачена можливість перетворити ВР на народну трибуну. Опозиція, вільно чи не вільно, сприяла тому, що ці закони були ухвалені.

Повинен сказати, що абсолютна більшість людей не знає, що це за рішення і в якій послідовності вони приймалися. Переконали, що треба було приймати бюджет. І якщо зважити всі «за» і «проти», прийняття бюджету - то навіть формальна ознака, що країна живе. Хоча потрібно визнати, що бюджет значною мірою і за рядом положень є віртуальним. І не тільки цей бюджет, а й попередні.

А щодо цього закону (Олійника-Колесніченка) – він не буде працювати. Його буде істотно змінено, і навіть скасовано. І це може стати однією з тем для «круглого столу» – так як це було зроблено з податковим законодавством.

На мій погляд, набагато серйознішим є закон, до якого чомусь мало прикуто уваги, щодо можливості заочного суду над будь-якою особою. Це найпроблемніший закон з усіх прийнятих у той день. Всі інші закони, ухвалені 16 січня, в сукупності не можуть переважити рішення, яким фактично дозволили вести слідство заочно, і в такий же заочний спосіб провести суд. Тим більше, що у нас пошта не працює настільки ж надійно, як, наприклад, у Великобританії. Тому вам скажуть: «Ми вам відправили повідомлення і це ваша проблема, отримали ви його чи ні. Ось рішення суду щодо вашої персони».

Якщо ці закони настільки недолугі і небезпечні, то чому ви за них голосували?

Питання в тому, що я проголосував за закон про амністію і про створення тимчасової слідчої комісії. Тобто те, що голосувалося безпосередньо звичним способом за допомогою електронної системи, оскільки навколо цього ламалися списи, опозиція вимагала прийняти відповідні рішення. Я підтримав прийняття цих законів свідомо.

Крім того, голосував за бюджет з причин, про які вже сказав. Я маю ще й прагматичні мотиви! Оскільки люди на моєму окрузі питають мене не про те, що відбувається на Майдані, а про те, що роблю для округу і чим допомагатиму надалі. Адже я давав їм обіцянки сприяти ремонту шкіл, переоснащенню фельдшерсько-акушерських пунктів, облаштуванню доріг і т.д. Скажу відверто, на Поліссі не те що доріг, а їх напрямків немає.

Хоча не буду говорити, що не припускався помилок... Утім, маю мужність і відповідальність їх визнати.

Тобто, ви вважаєте це помилкою?

Кажу взагалі про свою реакцію на критику. В процесі того гвалту, що відбувався в Верховній Раді, зрозуміти щось було неможливо. Рівно ж як і щось запропонувати, зупинити, застерегти...

Але, скажіть, ви все-таки піднімали руку за цей законопроект?

Руку за жоден законопроект не піднімав!

Але ж ваш голос зарахований...

Ще раз підкреслюю: у процесі голосування підняттям рук я за жоден закон не голосував і жодного підпису мого немає і не буде. Це виключено.

У Верховній Раді можна голосувати руками, але для цього треба змінити спосіб голосування, прийнявши відповідне рішення. Провести засідання лічильної комісії, визначити людей по секторах, які будуть рахувати голоси. Після кожного голосування лічильна комісія повинна приймати протокол, який підписується всіма членами комісії. В такому випадку прийняті голосуваннями руками рішення були б легітимними.

Ви вважаєте цей закон таким, що відповідає принципам демократії та свободі слова?

У значній частині він не відповідає українським реаліям і традиціям, загальноприйнятим нормам. Наприклад, щодо інтернет-видань... Навіть при тому, що кожному депутату дістається багато критики, це ще не означає, що треба в такий спосіб позбавляти діяльності будь-яке ЗМІ. Є й ряд інших, просто неприйнятних речей, про які вже досить багато сказано. Про ту ж практику слідування колонами. А весілля, родини, хрестини?...

Навіть, якщо велика пожежа сталася і приїхало шість пожежних машин, а не п'ять...

До речі, одне із питань, яке повинно бути на круглому столі узгоджено - про необхідність радикального перегляду цього закону. А до того моменту, поки він буде переглянутий, Верховна Рада має прийняти закон про зупинення його дії і все! Або про відтермінування його дії, скажімо, на п'ять-шість місяців до внесення до нього змін, погоджених із всіма політичними фракціями, а також інститутами громадянського суспільства. До безкінечності можна критикувати будь-які рішення, але головне – визнати помилку щодо такого рішення і вийти на прийнятні зміни.

Трошки відволікаючись від свіжих подій хочу повернутися до 16 числа і до закону про бюджет. Як ви поясните те, що от ви, позафракційний депутат, але вам на округ виділили грошей більше, ніж багатьом регіоналам? А декому взагалі не дали...

Поясню. Я ж працював Головою Верховної Ради. І коли відмовляють депутату, який вперше обраний – так буває, а відмовити мені - певною мірою незручно.

Чим я аргументував? Справа в тім, що на моєму окрузі є велика кредиторська заборгованість за субвенціями на соціально-економічний розвиток за 2012 і 2013 роки. Згідно Бюджетного кодексу, погашення кредиторської заборгованості здійснюється за рахунок субвенції наступного року. Так чи інакше уряду треба буде знайти для цього 25 мільйонів гривень. Значну частину коштів із субвенції за минулий рік забрали на виплату заробітної плати бюджетникам. Ці кошти треба також повертати!

Таким чином, з 55 мільйонів гривень, про які багато говорять, дві третини піде на погашення заборгованості. Фактично уряд поверне ті кошти, які він недодав.

Я подавав депутатський запит на виділення 99 мільйонів гривень з держбюджету у 2014 році, вів дискусію з урядом, з Міністерством фінансів, з бюджетним комітетом і з усіма іншими людьми – вийшли на суму 55 мільйонів гривень. Але головна аргументація, яка була прийнята до уваги, – це необхідність погашення боргів перед місцевими бюджетами округу.

Повернімося до нинішніх подій. Що спільного і відмінного ви бачите у Євромайдану з Помаранчевим Майданом, який стояв в 2004 році?

Спільне - люди. Наші українські громадяни! Відмінність у тому, що сьогодні значною мірою це - покоління, яке молодше за тих, хто був у 2004 році. По-друге – ситуація зовсім інша. Тоді люди вийшли з однією метою – не допустити узаконення, як вони вважали і про це говорили, нечесних виборів. Більше в них вимог не було. Була інша ситуація – президент завершував свої повноваження, Кабінет Міністрів – у відставці і діючою була одна Верховна Рада. В той період була спроба поділити країну на дві і навіть більше частин.

Сьогодні молодь, як Сходу, так і Заходу, однаково хоче мати цивілізоване майбутнє. Тому говорити про те, що у нас дуже багато спільного між двома цими Майданами, мабуть, не можна. Тоді була кольорова революція, зараз – більшою мірою мережева революція. Це вже якісно новий рівень. Думаю, що є ще один чинник, який об'єднав людей, який вони висловлюють таким простим і зрозумілим словом – «дістали». Особливо через корупцію. На

мій погляд, не підписання угоди про асоціацію з Євросоюзом – було лише приводом для суспільного вибуху. Рано чи пізно це відбулося б.

Як ви вважаєте - чим закінчиться цей Майдан? Тому що ми бачили різні варіанти закінчення протесту – в 2004 році він закінчився перемогою революції, а наметове містечко під Печерським судом на захист Юлії Тимошенко стоїть досі порожнє...

Повторюсь: потрібно взяти до уваги мою пропозицію про зняття питання щодо дострокових виборів. Якщо ставити його на перше місце – жодних переговорів, жодного круглого столу і жодного компромісу досягнуто не буде. Владу так просто не віддають.

Всі інші питання можна й потрібно розглядати. І вже на їх основі домовлятися про подальші дії. За таких обставин і питання уряду можна вирішити. Якщо саме це питання зробити центральним для діалогу, то потрібно домовитись, а далі розблокувати державні установи, переглянути закони, прийняті 16 грудня, зняти барикади, звільнити адміністративні будівлі.

Такі зустрічні рухи повинні привести до того, що сторони відчуватимуть певне незадоволення. Але це означатиме, що знайдено компроміс. Таким чином, потрібно ввести країну в правове поле і взяти взаємні зобов'язання діяти в правових межах з обов'язковим коректуванням законопроектів, прийнятих в останній час.

Звичайно, «круглий стіл» - це справа не одного дня. Адже належить говорити і про організацію політичної системи України. А простіше кажучи – про організацію влади України. Бо якщо сьогодні ставити вимоги одну особу замінити на іншу – де гарантія, що будемо забезпечені від конфліктів в майбутньому. Потрібна така система організації нашого суспільного життя, яка б, по-перше, робила владу підконтрольною, по-друге – передбачала реальну систему стримування і противаг і, по-третє, мала реальну систему суспільного контролю за владою.

Коли мені говорять, що треба перезавантажити Верховну Раду, я абсолютно не заперечував би проти цього, якби змінити і виборчу систему. Вважаю, що мажоритарна система з висуненням кандидатів від політичних партій дозволить сформувати відповідальний парламент, підконтрольний людям. Крім того, в природній спосіб відбулось би політичне структурування українського суспільства.

Зараз говорять про повернення до парламентсько-президентської системи. Ви підтримуєте цю думку чи ні?

Взагалі я вважаю, що для України це найбільш прийнятна форма організації влади. Тому що в силу історичної зумовленості у нас владу не любили і любити не будуть, особливо, якщо вона надто персоніфікована. Це історичний факт, з яким потрібно рахуватися!

<http://glavcom.ua/articles/16970.html>

Віталій Грушевський назвав создание Народной Рады государственным переворотом **Обозреватель**

Народный депутат от Партии регионов Віталій Грушевський заявив, що створюючи Народу Раду, опозиція діяла, не спросив всіх українців. І це пряме і свідоме руйнування цілості і незалежності України.

"Так називається "Народная Рада", що фактично складається з трьох осіб, передбачає формування недержавних, нелегітимно і антиконституційних державних інститутів", - відзначає Грушевський.

Нардеп також відзначає, що, незважаючи на те, що від послов зарубіжних держав чути наче б одобрення боротьби за свободу, насправді це не так.

"Насправді з нас здивується і сміється весь світ. Здивується тому, що ми, українці - мудра і трудолюбива нація не можемо домовитися в своєму домі", - говорить депутат.

Грушевский предлагает срочно собрать внеочередную сессию и вернуться к работе.

"Лидеры оппозиции! Имейте взвешенность и уважение к народу Украины! Цените человеческую жизнь! Продолжите переговоры с легитимно избранной властью, - настаивает на мирном диалоге Грушевский. - Для осуществления всех этих шагов нам не нужны зарубежные посредники!"

Отметим, ранее "Обозреватель" писал, что бывший депутат Партии регионов записал видеообращение к работникам МВД.

<http://obozrevatel.com/politics/84623-v-partii-regionov-nazvali-sozdanie-narodnoj-radyi-gosudarstvennyim-perevorotom.htm>

Спиридон Килинкарров «прошелся» по скандальным законам Луганск.Комментарии

Деструктивное и безответственное поведение "оппозиции" в Раде стало причиной того, что законы "16 января" были приняты пакетом и без обсуждения. Тем не менее, эти законы во многом заимствованы из европейской практики

Об заявил народный депутат от фракции КПУ Спиридон Килинкарров, сообщает пресс-служба Луганского обкома КПУ.

«Поэтому, очень странно слышать, как чиновники ЕС и США называют их "противоречащими европейским устремлениям Украины", - считает нардеп.

"Смешно слышать обвинения еврокомиссара Штефана Фюле в том, что принятые Радой 16 января законы противоречат евроустремлениям Украины, учитывая, что в его родной Чехии за клевету в СМИ, например, сажают на два года (украинский парламент предложил такое же наказание)", - продолжил Спиридон Килинкарров.

И это, как отметил парламентарий, лишь один частный пример. В Италии за клевету в СМИ лишают свободы на срок от шести месяцев до трех лет или штрафуют на сумму от 516 евро.

В Дании клевета – уголовное преступление, за которое предусмотрено лишение свободы до 6 месяцев.

А за клевету с расизмом – два года. Уголовный кодекс Бельгии за клевету предполагает тюремный срок от 8 дней до одного года. До одного года за это преступление можно получить и в Польше. А за клевету с элементами национализма – 3 года тюрьмы.

"Украинские "оппозиционеры" особенно ясно должны понимать, что отказ от распространения клеветы, это шаг в направлении европейских стандартов. Но они, увы, нечаянно или умышленно (думаю, что умышленно) путают свободу слова с клеветой и дезинформацией", - продолжил Спиридон Килинкарров.

Безусловно, как отметил парламентарий, законы, принятые 16 января, должны были обсуждаться в парламенте до их принятия: "Но "оппозиция", как обычно, отказалась обсуждать в стенах Рады действительно важные и неотложные для страны законы. Ей проще саботировать все голосования, в том числе и своих законов, а потом обвинять другие партии в том, что они, якобы, отказались голосовать или обсуждать какой-либо проект", - отметил Спиридон Килинкарров.

Резюмируя он еще раз подчеркнул, что именно безответственная и деструктивное поведение "оппозиционеров", блокировавших Верховную Раду, вынудило депутатов, проголосовать законы "16 января" без обсуждения.

<http://lugansk.comments.ua/news/2014/01/23/131100.html>

Інна Богословська: «Последний разумный совет нормальным людям среди регионалов»

pravda.com.ua

Сколько можно предавать самого себя и уничтожать свое будущее ради этой банды?!

Война с народом, который ненавидит власть, трупы простых людей на площади, трупы в лесу – и это все ляжет на Вас! У этой власти уже точно нет будущего. Несколько месяцев борьбы – и конец!

Ситуация требует Вашего решения о выходе из ПР и создания новой фракции в Парламенте. Создадим новое большинство и развяжем убийственный кризис.

В противном случае Вы не будете защищены ни от "своих", ни от "чужих". "Свои" забирают у Вас не только бизнес и финансы, но и делают из Вас мишень для всех участников протестов. А "чужие", если власть не остановится в войне против народа, абсолютно точно начнет партизанскую войну, которая не обойдет стороной никого, кто не отмежуется от преступной власти.

Принимайте решение быстро! Времени уже нет!

<http://blogs.pravda.com.ua/authors/bogoslovska/52dfced731ed3/>

Сергій Каплін: «Створено Всеукраїнський страйком»

lb.ua

20 січня 2014 року, у Будинку Профспілок, створено Всеукраїнський страйковий комітет, до нього увійшли народні депутати України, керівництво Конфедерації Вільних Профспілок України, Незалежної профспілки гірників України, профспілки працівників освіти і науки України, профспілки медичних працівників України, профспілки залізничників України, профспілки підприємців України, профспілки «Захист справедливості», Незалежної профспілки гірників України - шахтарів-інвалідів, представники студентських страйкомів низки навчальних закладів та інші профспілкові та громадські організації.

Головою комітету обрано народного депутата України - Сергія Капліна, заступником голови — Михайла Волинця, - голову Конфедерації Вільних Профспілок України.

На першому засіданні Всеукраїнського страйкового комітету створено робочі органи, зокрема Секретаріат, прийнято рішення про видання друкованого органу страйкому. Налагоджено взаємодію з регіонами, співпраця та координація між учасниками страйкому на місцевих рівнях. Страйком матиме свої представництва в кожному куточку України.

За короткий час буде визначено дату і час всеукраїнського попереджувального страйку. Формується потужна команда: профспілки, лідери громадянського авангарду, нардепи, правозахисники, соціальні активісти, підприємницькі рухи. Влада побачить силу українських робітників, селян, студентства, підприємців та інших верств.

Для початку, на короткий час ми «вимкнемо» країну, - це щоб показати режиму, хто господар в Україні. Далі страйк буде безстроковий. Це – історичний шанс посадити на «короткий повідок» усіх тих, хто повертає в Україну рабство, кріпосництво та феодалізм, змусити рахуватися із своїм народом та розбудувати потужну мережу для захисту інтересів українців, в т.ч., на Півдні і на Сході.

Страйком діятиме відповідно до чинного законодавства, «по повній» користуючись правами профспілок, трудових колективів, громадських організацій тощо. Буде створена ціла сітка регіональних представництв. Страйковий рух суттєво доповнить Майдан, це «довгі руки» Майдану на Схід і Південь країни: підприємства, установи, організації, навчальні заклади тощо.

Я багато їжджу по всій Україні. Мене питають – що ми можемо зробити для того, хто стоїть заради нас на Майдані. Відповідаю – страйкувати, страйкувати разом з усією Україною. Приєднуйтесь.

Телефони: 099 678 30 99, 067 540 70 96, straykom.ua@gmail.com

Члени страйкового комітету:

Сергій Каплін — Голова Страйкому, народний депутат України, партія “УДАР”

Михайло Волинець, Заступник Голови Страйкому, голова Конфедерації вільних профспілок України

Володимир Фундовний, голова Вільної профспілки освіти і науки

Олег Панасенко, голова Вільної профспілки медичних працівників України

Володимир Козельський, голова Вільної профспілки залізничників України

Валентина Коробка, голова вільної профспілки підприємців України

Петро Тулей, голова Київського міського об'єднання КВПУ

Віктор Стратан, голова Всеукраїнської профспілки “Захист справедливості”

Микола Житник, представник Незалежної профспілки гірників України шахтарів — інвалідів

Володимир Деркач, представник Незалежної профспілки гірників шахтарів-інвалідів, голова Донецької обласної організації Всеукраїнського об'єднання ветеранів Чорнобиля

Ілля Кротенко — представник студентства

Віктор Килимар — представник студентства

Олександр Бригинець — народний депутат України, ВО “Батьківщина”

Федір Негой - народний депутат України, партія “УДАР”

Оксана Продан - народний депутат України, партія “УДАР”

Ксенія Ляпіна - народний депутат України, ВО “Батьківщина”

Артур Палатний - народний депутат України, ВО “Батьківщина”

Олександр Мирний - народний депутат України, ВО “Свобода”

Анатолій Вітів - народний депутат України, ВО “Свобода”

http://blogs.lb.ua/sergiy_kaplin/252509_stvoreno_vseukrainskiy_straykom.html

Телебачення і радіомовлення

Кабмин разрешил применение милицией водометов

Интер, Подробности

Кабмин разрешил применение водометов при температуре воздуха ниже нуля. Об этом говорится в распоряжении правительства. Кроме того, расширен перечень спецсредств, разрешенных для использования правоохранителями. Теперь для "охраны общественного порядка" - можно использовать также аэрозольные гранаты "Дрейф-2", светошумовые "Пламя-М", "Факел-С" и "Заря-2", а также ручные дымовые гранаты "Сирень-3".

В Брюсселе обеспокоены радикализмом киевских протестов

Впервые со времен массовых протестов в Киеве риторика Брюсселя изменилась. Слово "санкции" так и не прозвучало, но намек был. Причем от главы Еврокомиссии - Жозе Мануеля Баррозу.

Уже с самого утра европейские чиновники в социальных сетях активно обсуждали происходящее в Украине. Правда, все больше вопрошали "кто виноват". На другой актуальный вопрос - "что делать Европе" - ответа пока не нашлось.

Европейские СМИ уже давно поражает молчаливость политиков ЕС. Например, главред газеты "Лемонд" в своей передовице написал, что Европа не должна отворачиваться от Украины и просто сидеть сложа руки.

Жозе-Мануел БАРРОЗУ, президент Европейской Комиссии: Мы шокированы последними новостями из Украины о гибели протестующих. И выражаем наши соболезнования их семьям. Призываем стороны воздержаться от насилия и подчеркиваем: главная ответственность за налаживание диалога с оппозицией лежит на власти. Мы очень обеспокоены тем, куда эти события ведут Украину.

Если в самом начале массовых протестов Баррозу лично звонил Януковичу и даже по пол часа беседовал с ним, призывая к миру, то теперь, судя по всему, уже не до разговоров. Вопрос санкций, если его все же поднимут - требует согласования всех стран-участниц ЕС и длительных процедур. Впрочем - еврочиновники уверяют - санкции введут только в том случае, если конфликт будет продолжаться.

Европейские политики против нагнетания конфликта радикалами

Ведущие телеканалы мира транслируют события из Киева, материалы из украинской столицы - на первых страницах мировых газет. Западные политики в один голос твердят - власть и оппозиция должны найти компромисс.

Прекратить любые столкновения. Этого требует верховный представитель ЕС по зарубежным делам и политике безопасности.

Кэтрин ЭШТОН, Верховный представитель ЕС по зарубежным делам и политике безопасности: Я резко осуждаю эскалацию насилия во время событий, которые произошли ночью в Киеве и привели к жертвам. Сообщение о гибели нескольких демонстрантов вызывают серьезное беспокойство, мои соболезнования пострадавшим. Все насильственные действия необходимо немедленно прекратить и быстро расследовать. Призываю власть и оппозицию к открытому диалогу на высшем уровне.

Министр иностранных дел Германии призывает украинские власти, в том числе президента Януковича, прекратить применение силы против оппозиции.

Франк-Вальтер ШТАЙНМАЙЕР, министр иностранных дел Германии: Ночью в столице Украины мы увидели ужасные картины. А новости сегодняшнего утра об убитых нас ошеломили. Я понимаю отчаяние оппозиции, которая в течение многих дней и недель ощущает, что ничего не меняется, что правительство и президент не сделали ни одного решительного шага ей навстречу.

О санкциях против государства Украина или отдельных ее граждан речь пока не идет. Но в Еврокомиссии не исключают возможность их введения.

Патриччио ФИОРИЛЛИ, пресс-секретарь еврокомиссара по вопросам бюджета: Среди возможных мер, которые в свое время предпринимались относительно других стран, это проверка банковских счетов бизнесменов и политиков.

Послов Украины "на ковер" вызвали сегодня министерства иностранных дел Польши и Великобритании.

Дэвид ЛИДИНГТОН, госминистр по делам Европы: Украинское руководство должно принять срочные меры для устранения фундаментальных причин нынешнего кризиса и урегулирования разногласий путем конструктивного и всестороннего диалога. Президент Янукович должен своими действиями показать, что он соответствует декларируемой приверженности демократическим нормам и ценностям".

В Польше созвали Совет Национальной безопасности - обсудить события в Украине. Президент Бронислав Коморовский даже предложил Украине помощь в решении политического кризиса.

Бронислав КОМОРОВСКИЙ, президент Польши: Польша, среди прочего, готова помочь в организации диалога, который сможет привести к реальным результатам.

Уже в п'ятницю в Києві очікують європейського комісара по вопросам розширення і Європейської політики сусідства. Во время свого візита Штефан Фюле намерен зустрітись с представителями влади і опозиції.

Перший етап переговорів щодо виходу з політичної кризи за участі Президента та опозиції відбувся кілька годин тому *УТ-1, Підсумки дня*

Перший етап переговорів щодо виходу з політичної кризи за участі Президента та опозиції відбувся кілька годин тому. Зустріч на Банковій тривала понад три години.

До Віктора Януковича прийшли Віталій Кличко, Арсеній Яценюк та Олег Тягнибок. Як урегулювати ситуацію, обговорювали також із секретарем РНБО Андрієм Ключевим, радником Президента Андрієм Портновим і міністром юстиції Оленою Лукаш. Ввечері на Народній раді на Майдані лідери опозиції повідомили, що розглядали питання про проведення позачергового засідання Верховної Ради, щоб скасувати закони, ухвалені 16-го січня. У питанні відставки уряду сторони згоди не дійшли. Наступна зустріч у Президента запланована на завтра.

Микола Азаров дії протестувальників у центрі Києва назвав терором і мародерством

Микола Азаров дії протестувальників у центрі Києва назвав терором і мародерством.

Він твердить: жертви - на совісті організаторів і деяких учасників масових заворушень. Правоохоронців голова уряду закликав рішуче розслідувати злочини, а головне - не допустити їх надалі. Родинам поранених висловив співчуття. А про міліціонерів сказав - він пишається, що в державі є такі воїни, і вдячний їм за захист конституційного ладу. Прем'єр запевнив: держава належно оцінить мужність своїх громадян у погонах. І доручив дати їм матеріальну допомогу. Опозицію ж закликав разом із владою зробити все, щоб припинити погроми.

Микола АЗАРОВ, прем'єр-міністр України: Президент і уряд готові домовлятися, готові співпрацювати з тими політичними силами і тими політиками, хто не розколює суспільство і не дестабілізує ситуацію, а працює для нормального позитивного розвитку держави. Водночас обов'язково, невідворотно будуть зроблені правові висновки щодо організаторів і учасників масових заворушень згідно із законом і справедливістю.

Завершилася зустріч Януковича з лідерами опозиційних парламентських фракцій *5 канал, Час новин*

Досі невідомі широкому загалові результати зустрічі Президента і лідерів опозиції.

Зустріч тривала понад три години. Про що говорили - Віталій Кличко, Арсеній Яценюк та Олег Тягнибок пообіцяли розповісти згодом, на народній раді. Водночас, на сайті глави держави зазначено, що завершився лише перший етап перемов. Нагадаємо, окрім Віктора Януковича та опозиційної трійки, в сьогоднішній нараді в Адміністрації президента брали участь секретар РНБО Андрій Ключев, Радник Президента Андрій Портнов і міністр юстиції Олена Лукаш.

Екс-міністр оборони Анатолій Гриценко: «Це ще не громадянська війна, але...» *Німецька Хвиля*

Опозиційний політик Анатолій Гриценко в інтерв'ю DW назвав події в Києві частково неконтрольованим протистоянням на межі громадянської війни. Він закликав Захід блокувати рахунки українських чиновників.

Як ви оцінюєте останні події в Києві?

Анатолій Гриценко: Зараз іде загострення найдовшої і найнапруженішої за весь період незалежної України протестної акції. За цей час президент Віктор Янукович, який міг зняти протистояння за одну годину, не зробив нічого. Він не бажає слухати людей. Саме тому люди

почали діяти рішуче. На це наклалася жорсткість правоохоронних органів, снайпери стріляють на враження. Тому протистояння вийшло в ту фазу, яка частково не контрольована, в тому числі з боку влади. Це насилля треба негайно зупинити й вирішити ключові питання, за які зібрався Майдан.

Як можна зупинити насильство?

Майдан зібрався через розвертання України на 180 градусів від Європи в інший бік. Цей уряд має бути відправлений у відставку. Має бути негайно відновлено переговори з Європейським Союзом щодо підписання угоди про асоціацію. Мають бути скасовані диктаторські закони, які ухвалили в парламенті 16 січня. Нарешті, має бути політична відповідальність особисто міністра внутрішніх справ Захарченка за масове побиття студентів у листопаді. Безумовно, Майдан розійдеться лише тоді, коли будуть публічно озвучені гарантії, що людей, які вийшли на вулиці, не будуть після цього переслідувати за протест на захист базових прав. Це може вирішити Янукович особисто.

Яку частину відповідальності за ескалацію несуть на собі опозиційні лідери?

Є певна частина. Зараз не час робити розбір польотів, але якби лідери були більше об'єднаними, говорили одним голосом і діяли рішучіше, коли збиралися ще в перші дні півмільйона людей, думаю, результат міг би бути іншим.

Ви колишній міністр оборони. Наскільки армія і міліція стоять за Януковичем?

Є частина людей в правоохоронних органах, міліції, які не горять бажанням виконувати ці накази, але підпорядковуються і виконують. Є частина людей, які діють жорстко за своїми власними переконаннями або у відповідь на протидію з боку Майдану. Якщо говорити про Збройні сили, то вони поки що не втручалися зі зброєю в цей конфлікт. Хоча були випадки переодягання солдатів у міліцейську форму для проведення певних акцій. Армія поки що в казармах.

Чи можна назвати те, що відбувається, громадянською війною?

Це ще не війна. Громадянська війна – це більше в масштабах по території й з більшою кількістю задіяних людей. Але якщо не замирить цей конфлікт, він може перейти справді в важко прогнозовану фазу. Оскільки в людей на руках лише зареєстрованої зброї різного типу мільйон одиниць. Ще є кримінальний світ. Це може вийти з можливостей контролю навіть з боку влади.

Як ви оцінюєте те, як досі поводить себе Захід?

Я хочу подякувати за небайдужість нашим західним партнерам, але так само скажу, що треба було не говорити, а діяти. Не треба допомагати Україні. Треба виконувати свої власні закони. Приміром, Австрія. Всі вимоги, в тому числі антикорупційного європейського законодавства передбачають контроль за пересуванням брудних коштів. Це стосується і чиновників інших держав. В Україні є результати оприлюднених журналістських розслідувань, які я в тому числі особисто направляв у банки Австрії й правоохоронні органи. Ці дані підтверджують, що деякі вищі чиновники України займаються відмивання коштів. (Гриценко назвав конкретні прізвища, але DW не публікує їх, оскільки не має можливості отримати їхню реакцію на звинувачення). Але жодної реакції в Австрії немає. Європа має менше говорити про європейські цінності, а показати, як вона сама їх дотримується. Якщо Австрія заблокує ці рахунки, буде інше ставлення з боку чиновників.

Ірина Бекешкіна: «Янукович не усвідомлює перспективу реальної катастрофи»
Радіо Свобода, Ваша Свобода

Гість «Вашої Свободи»: Ірина Бекешкіна, соціолог, директор Фонду «Демократичні ініціативи імені Ілька Кучеріва».

Олександр Лащенко: Сьогодні 22 січня – День Соборності України. Події у центрі Києва розгортаються стрімко. Не тільки не вщухають, а, навпаки, ледь не в геометричній прогресії розгортаються. Минулої ночі тривали протистояння між опонентами влади, опонентами

президента Віктора Януковича і правоохоронцями (зокрема, спецпідрозділом міліції «Беркут») на вулиці Грушевського в столиці України.

Вже є офіційно підтверджені дані про перші жертви такого протистояння. Очевидці стверджують про кілька смертей. При цьому правоохоронці кажуть, що вогнепальної зброї, на відміну від тверджень опозиціонерів, у центрі Києва не застосовують.

Прем'єр-міністр Микола Азаров, відкриваючи сьогоднішнє засідання уряду, відповідальність за події в столиці України поклав на опозицію: «Це бандитські дії, прямий наслідок підбурювання і закликів до дестабілізації ситуації в Україні, якими увесь останній час займалися лідери так званої опозиції». Опозиція продовжує звинувачувати владу в ескалації напруження.

Пані Бекешкіна, яка Ваша особиста оцінка всього, що відбувається? Ви відстежуєте події в незалежній Україні понад 22 роки її існування. Купа була криз, президентських виборів у нас було кілька, у нас був Майдан-2004, зараз триває цей Майдан, всіляке у нас було... А що зараз на Ваш погляд?

– Останніми днями Україна рухається по сценарію катастрофічному. Це просто дуже велика небезпека того, що відбувається. Я просто поєдную не лише ці перші жертви, які були, а й насамперед ті закони, які не ухвалили, бо насправді ніякої ухвали цих законів не було. Доведено, що були порушені всі процедури, які могли бути порушені. Але закони про встановлення диктатури були підписані президентом.

– Ви маєте на увазі закони, які були ухвалені в ручному режимі Верховною Радою 16 січня цього року?

– У ручному режимі, навіть не зрозуміло, чи були взагалі. Тому що вони не проходили обговорення в комітетах. Це обов'язково. Вони не проходили. Вони не були внесені в порядок денний. Чого їх не читали? Тому що вони не були внесені, вони не були роздані депутатам. І голосували депутати всліпу за закон, який називався про статус суддів і про деякі заходи безпеки. Там взагалі не було зрозуміло. Це пакет абсолютно різнорідних законів, які практично встановлюють диктатуру в Україні.

– На Ваш погляд? Тому що представники влади це не підтверджують. Вони кажуть, що яке не яке було обговорення, а така процедура ухвалення 16 січня було пов'язана суто з тим, що опозиціонери, мовляв, блокували нормальну роботу Верховної Ради. Такою є позиція провладних депутатів, зокрема одного з ініціаторів даних законопроектів, депутата від Партії регіонів Володимира Олійника...

– Від того воно не відміняє, що вони не обговорювалися в комітетах, що взагалі неможливо було поррахувати кількість тих, хто голосував. За 20 секунд це все ухвалили, і за 20 секунд Україна від більш-менш, ну хоч напівдемократичної держави, напіввільної, за класифікацією Freedom House, опинилася раптом зовсім не вільною, у розряді зовсім не вільних (очевидно, така буде вже класифікація) і диктатур.

Чому диктатур, а не авторитаризму? Те, що зараз уже відбулося... І наша тема, здавалося, академічна – демократії і диктатури – це якраз речі дуже сумісні. Тому що те, що зараз відбувається, то це спроба встановити авторитаризм в Україні. Але оскільки Україна – це все ж таки не Росія... Чому?

– А останні події не спростовують цю тезу Кучми?

– Абсолютно не спростовують. Україна – не Росія. Україна пручається, Україна не хоче авторитаризму. А спроба насильно впровадити авторитаризм – це і є диктатура. Диктатура – це є тоді, коли люди не підкорюються. Коли люди підчиняються, то це не диктатура. Це може бути, як у Росії. Поміркований авторитаризм. Тому що там працює, наприклад, телеканал «Дождь».

– Принаймні поки що працює.

– Поки що працює телеканал «Дождь». І «Ехо Москви». І газети є опозиційні.

– І газети, до речі, там абсолютно всі точки зору представлені.

– Головне, що там немає сильної політичної опозиції, яку підтримували б, яка могла б прибрати владу. У нас це реальність.

– На Ваш погляд, опозиція представлена трьома лідерами: Арсенієм Яценюком, Олегом Тягнибоком і Віталієм Кличком? Це, власне, серйозна сила, консолідована, яка так і не висунула свого лідера?

У другому турі двоє з опозиціонерів точно перемагають Віктора Януковича

– Ну, яка є. Як колись казали, яка є. Як колись казали, що про письменників сказав Сталін. Тому поки що інших немає.

І, за даними всіх соціологів, у тому числі і останніх, які були наприкінці грудня, опозиціонер у другому турі майже, принаймні двоє з опозиціонерів, точно перемагають Віктора Януковича.

– У другому турі Кличко і Яценюк?

– Так.

– Тягнибок – ні?

– Тягнибок порівно. Але я думаю, що шанси приблизно рівні. Але не перемагає гарантовано. І з тим усе зв'язано, що людина може втратити владу. Розумієте?

– Ви маєте на увазі Віктора Януковича?

– Так. Якщо вибори будуть демократичні, якщо тут буде демократія, про яку ми говоримо, то він же може втратити владу на демократичних виборах. А якщо у нас був би європейський вектор, то взагалі вимагалася б демократія. Я думаю, що кінець-кінцем отримали б ми і від МВФ позику, і підписали б асоціацію зрештою. Але як були з вимогами демократії, на яких можна взагалі владу втратити?

А втратити владу – це втратити «Межигір'я». Втратити владу – це можна втратити ці статки, які були, останнім часом «Сім'я» набула. Є там особливо «талановитий» бізнесмен – Олександр Янукович. А ще й загрожують взагалі, що можна втратити свободу. Я думаю, що це взагалі були такі небезпечні загрози, тому що людина справді злякалася. А раз так, то треба демократію задушити, щоб був авторитаризм.

– Ці акції відбуваються вже з середини листопада. Це вже два місяці. Були різні акції. Була акція до розгону біля стели на Майдані Незалежності в Києві. Це був один момент. Безпартійний, до речі здебільшого. Далі був інший Євромайдан. Різні моменти. Була спроба відтиснення саме.

А зараз, після тих подій, які були минулої неділі, це зовсім інша сторінка цих акцій. Про мирний протест уже не йдеться. І ті ж представники влади, правоохоронці заявляють: це просто заколот. Це дійсно брутальне порушення всіх норм?

– Я, звичайно, не підтримую насильство на Грушевського. Взаємного насильства не підтримую. Але я розумію, коли після впровадження цих законів взагалі немає механізмів, щоб людина могла впливати на владу, коли зрозуміло, що виборів вільних після тих законів не буде зовсім. Чому не буде? Зрозуміло. Тому що вільних ЗМІ не буде. Однозначно.

– Через закон про наклеп?

– Безумовно. Та й зараз подивіться. Я просто знаю від журналістів, приватно знаю, яка політика на центральних каналах, що можна показувати, що не можна. Вони у приватних розмовах про це говорять. Це повертається цензура на телебачення.

А коли ми раніше говорили, що цензури за умов інтернету бути не може, тому що якщо воно на телеканалах, то воно в інтернеті. А «сарафанне радіо» – люди між собою будуть. Якщо там баба не дивиться інтернет, то в неї онук дивиться чи мамі розкаже. Цензури за умов розвинутого інтернету бути не може. Але ж Ви бачите, що в цьому законі можливе регулювання інтернету. Якщо там здасться, що там якісь до чогось заклик, то можуть просто прикрити цей інтернет. А сайти, які зараз працюють, популярні сайти, від них вимагають, щоб вони зареєструвалися, як ЗМІ, а можуть уже і не зареєструвати.

Тобто все, зі свободою слова можна буде, якщо вступлять ці закони, покінчити. Вийти на акцію протесту – це стаття. Якщо організувати акції протесту – це 10-15 років. Спостереження незалежного ніякого не буде. Тому що, як правило, ці організації, які працювали на виборах, були незалежними від партійних грошей, від тих чи тих саме через те, що вони працювали за гроші міжнародних фондів.

– А тепер – «іноземні агенти».

Незалежних екзит-полів теж не буде. Хоч мало-мальських виборів не буде. Відчайдушні дії відбуваються від відчаю

– Так. І незалежних екзит-полів теж не буде. Ніяких, хоч мало-мальських виборів не буде. І коли люди це зрозуміли... Що це означає? Відчайдушні дії відбуваються від відчаю. Це був акт відчаю просто.

– І що далі буде? Нові жертви, не дай Боже?

З іншого боку, всі обговорюють, що можна робити опозиції? Віктор Янукович, подобається це його прихильникам чи не подобається, 2010 року був обраний на законних, на чесних виборах. Ви це теж підтверджуєте особисто?

– Так. Як соціолог.

– З якої радості, якщо можна вжити це слово, він має піти просто так зараз у відставку, якщо повноваження не спливли?

Кравчук теж був законно обраний. До речі, у нього особливих вимог не було

– А з якої радості свого часу пішов Кравчук? Він теж був законно обраний. І, до речі, у нього особливих вимог не було.

– Саме напередодні ввечері ми спілкувалися з президентом України 1991-1994 років Леонідом Кравчуком. І в ексклюзивному коментарі Радіо Свобода він зокрема сказав про те, що могла б зробити опозиція під час цієї гострої політичної кризи в Україні, про відповідальність не лише влади (він її теж не відкинув), а й про відповідальність опозиції. Водночас пан Кравчук згадав і про ті події, коли він погодився на проведення дострокових президентських виборів. Пан Кравчук сказав, що так, він тоді погодився, але це був добровільний акт з боку Леоніда Макаровича. А ніхто не може змусити, мовляв, Віктора Федоровича, чинного главу держави, піти на такий крок.

Леонід Кравчук: Опозиція – це також влада. І також відповідають за Україну, не менше, ніж влада. Тільки можливості у них реалізувати всю відповідальність набагато менші.

Якщо вони ставлять проблему за відставку президента, то це просто нереально. І його немає чого обговорювати, тому що немає конституційних підстав дострокових виборів або якусь відставку президента. Немає таких підстав.

Тому посилаються, що були вибори дострокові президента, коли я був президентом. Були. Але це була моя добра воля. І тоді була інша Конституція, і не було стільки визначень, і можна було шукати у правовому, а навіть і поза правовим полем вирішення деяких питаннях. Зараз Конституція чітко все визначає. Тому питання про відставку президента треба зняти з порядку денного. Це не питання опозиції.

– Що стосується відставки президента? Так, справді, якщо йти за Конституцією, то цього в нього (президента – ред.) вимагати не можна. Але я сказала б, що я теж не згодна, що опозиція несе таку ж саму відповідальність, як і влада. Він сам каже, що можливості у них менші.

– В опозиціонерів?

Янукович не усвідомлює перспективу реальної катастрофи. Навколо нього зараз порадики, які свідомо до цієї катастрофи ведуть

– Так. Вони, звичайно, відповідальність несуть, але не рівну, тому що у них просто можливостей менше на це. Значить, все-таки не таку саму. Він сказав: таку саму. Не таку саму, але несуть.

Тепер, я думаю, все зараз залежить все-таки від президента Януковича. І він, мені здається, не усвідомлює перспективу реальної катастрофи. Бо я сьогодні дивилася його

звернення до Дня Соборності. Він так, начебто вночі нічого не трапилося. Начебто не було жертв. І це виглядало, як якась, ну я не знаю, знущання з людей. Те, що він говорив, абсолютно те, що не відповідає дійсності.

І мені чомусь здається, він взагалі не усвідомлює того, що відбувається в Україні, що навколо нього зараз такі порадики, які свідомо до цієї катастрофи ведуть, а він цього, мабуть, все-таки не розуміє.

– А мета тоді, якщо справді вони ведуть до цієї катастрофи свідомо?

Мета покласти Україну на тарілочки сусідньому царю

– А мета дуже проста. Покласти Україну на тарілочки сусідньому царю.

– Володимир Путін?

Всю Україну не покладуть. Хоча б половину

– Так. Може, не всю Україну. Всю Україну не покладуть. Це вже зрозуміло. А хоча б половину. Так мені здається. Тому що кожен крок, який робить держава, державний апарат, державне насильство, тільки погіршує ситуацію в Україні, а не поліпшує. Тобто жодного кроку, який би був на користь Україні, який цю ситуацію якось «розрулював» би, немає, вони всі тільки погіршують ситуацію. Питання: чому?

– Пані Ірино, а Ви маєте на нього відповідь?

– Ну, от я і сказала відповідь. Зараз верх взяли люди, які, я думаю, цілком свідомо ведуть Україну до катастрофи.

– У Вас є дані, хто це може бути? Ви можете назвати ці прізвища?

– Ні. Тому що у мене немає доказів, і тому я не хочу піти під суд. Скажімо так: це моя догадка, це моя гіпотеза. Я маю право...?

– Звичайно, Ви маєте право висловлювати будь-яку свою позицію, точку зору.

– Так що це гіпотеза.

– Пані Бекешкіна, Ви заявили про те, що головна безпека – це небезпека розколу України. Ви підтвердите це?

– Так.

– Яка все більше є актуальною. На жаль. А чи є дані соціологів, як більшість громадян України по всіх регіонах ставляться до цього ризику? Чи вважають це дійсно головною проблемою України? Чи некоректно сьогоднішні події переводити на це.

– Ми не ставили це. У наступному поставимо. Бо ще наприкінці року такої чіткої перспективи не було.

– Так, адже події стрімко змінюються.

– І, звичайно, соціологи за ними не встигають, тому що це вимагає часу. Але що стосується розколу, то це небезпека реальна. Тому що взагалі більшість населення, 50%. Це було наприкінці минулого року, закінчилося наше дослідження 24 грудня. Принаймні, я думаю, ці дані були актуальні на період до вчора, позавчора.

– Вже почався Євромайдан, коли ви тоді опитували людей?

50% Євромайдан підтримали, а не підтримали 42%. Абсолютно підтримується Майдан на заході, дуже підтримується в центрі і переважно не підтримується на півдні і на сході. 25% підтримують на сході

– Та вже він майже 1,5 місяця стояв. Свіжі дані.

50% Євромайдан підтримали, а не підтримали 42%. Тобто бачимо, що не зовсім навпіл. Причому ці відмінності йдуть регіональними. Абсолютно підтримується Майдан на заході, дуже підтримується в центрі і переважно не підтримується на півдні і на сході. Хоча і там є 25%, підтримують Майдан на сході.

– Кожна четверта людина.

– Причому це переважно молоді, переважно освічені. І я хочу сказати, що і там теж приблизно така ж кількість тих, хто віддає перевагу європейській інтеграції, а не вступу до Митного союзу.

– Під час цього опитування ви ставили і таке питання: підтримуєте ви чи ні можливість силового розгону Майдану? Так?

«Антимайдани» не підтримує 57%, а підтримують 27%. На сході діляться 50% на 50%. Ставлення до можливих насильницьких акцій негативне і на заході і на сході, і з боку тих, хто не підтримує Майдани

– Ми питали і про ставлення до «антимайданів», які там же є. І «антимайдани» не підтримують, переважно не підтримують, не підтримує 57%, а підтримують 27%. Тут різниця ще більша непідтримки «антимайдану». На сході діляться, приблизно 50% на 50% – підтримка і не підтримка. Там теж багато хто не підтримує.

Але головне не це. Головне, що я намагалася на прес-конференції вчора донести, що ставлення до можливих насильницьких акцій негативне і на заході і на сході, в тому числі і з боку тих, хто не підтримує Майдани.

– А ви так ставили запитання?

Застосування сили для розгону Євромайдану. Схід – не підтримують 63%, а підтримує 27%

Люди взагалі дуже не хочуть насильства. Навіть у тих регіонах не хочуть, які голосували за Віктора Януковича

– Можна подивитися. Програми дозволяють подивитися, як хто ставиться. Однозначно вони не підтримуються тими, хто підтримує Майдан. Але тими, хто Майдан не підтримує, вони не підтримують можливості застосування сили для розгону Євромайдану. Схід – не підтримують 63%, а підтримує 27%. Це там, де в основному не підтримують Майдан. Вони не підтримують силові акції.

Введення надзвичайного стану (я кажу тільки про схід) – не підтримує 74%, а підтримує 17%. Покарання організаторів і найбільш активних учасників Євромайдану. Схід. Не підтримують – 53%, а підтримують – 37%.

І навіть силове звільнення будівель, які займають учасники протесту у Києві. Не підтримують на сході силове звільнення 55%, підтримують 34%. Люди дуже не хочуть насильства. А насильство розгортається. Навіть у тих регіонах не хочуть, які голосували за Віктора Януковича.

Але все-таки вони не хочуть насильства, а насильство розгортається. Питання: чому? Хто таке радить Віктору Януковичу?

– А більшість опитаних хоче авторитаризму чи демократії?

– Ні-ні-ні!!!

– Я цифри маю на увазі.

– Звісно, демократії. Скоріше, демократії.

Ми питали так: який тип державного устрою є найбільш бажаним типом для України? Або ж ми питали, що за певних обставин авторитарний режим може бути кращим, ніж демократичний. Навіть не так жорстко, м'яко, що може бути кращим. Це міжнародне питання, яке ставиться взагалі по всьому світу. І для такої людини, як я, не має значення авторитарний режим чи демократичний. Демократія – найбільш бажаний тип, то 51%, а авторитаризм – 20%.

Люди хочуть демократії. І не лише прихильники Майданів. Навіть якщо взяти схід... Найбільш продемократично налаштований захід. Там 77% вважають, що найкраще – це демократія. Центр – 52%. Південь – 56%. Схід менше – 36%.

– По Києву є дані суто?

Заради достатку готові поступитися часткою прав і свобод по Україні 25%. Авторитаризм у нас не може встановитися безкровно. Хто його впроваджує, не розуміють можливості і масштабів спротиву, який буде

– По Києву я не дивилася просто. Київ теж демократичний. Завжди було це все.

І ще таке дуже важливе питання друге. Про свободу і достаток. Причому ми не ставили руба: або свобода, або достаток, або ти йдеш з сумою вільний, або у тебе достаток, а ти абсолютно не вільний. Ми дуже м'яко ставили питання. З яким судженням ви згодні? Звичайно важливими є і свобода, і достаток. Однак на власний добробут я готовий поступитися державі часткою своїх прав і громадянських свобод. Бачите, ми м'яко ставили. Або варіант: заради особистої свободи та гарантій дотримання всіх громадянських прав я готовий терпіти певні матеріальні труднощі.

Так от, у нас готових обміняти свободу, заради достатку готові поступитися часткою своїх прав і свобод по Україні всього 25%. Це небагато. І це, до речі, означає, що авторитаризм у нас не може встановитися безкровно. І це буде кривава диктатура. І це дуже страшний сценарій. Мені здається, що ті, хто його впроваджує, цього не розуміють. Вони не розуміють можливості і масштабів спротиву, який буде.

– Все-таки сьогодні День Соборності. 22 січня. Пам'ятаємо, як закінчилися ті події в 1919 році після Акта Злуки, чим, зрештою, це закінчилося. Не дай, Боже, може зараз теж закінчиться цим ситуація?

– Я все-таки сподіваюся на здоровий глузд людей. Я все-таки сподіваюся, що вони сядуть за стіл переговорів без ультиматумів, а на основі взаємного компромісу.

– Компроміс важливий все-таки, зрештою?

– Я думаю, що він необхідний. Інакше це буде дуже погано.